

vůbec nebylo kryto pojmem výkonu povolání řidiče autobusu. Kdyby nalézací soud po případě dospěl k názoru, že by z uvedených důvodů nebylo lze mluvit o skutečném vykonávání povolání, bylo by mu po případě uvažovati, kterému jinému trestnímu ustanovení by bylo jednání obžalovaného podřaditi.

Čís. 5124.

Měřítka zavinění řidiče auta ve smyslu § 335 tr. zák. při treningu před úředně povoleným automobilovým závodem; subjektivní stránka.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1934, Zm I 832/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. ledna 1934, jímž byl obžalovaný uznán vinným přečinem a přestupkem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc nalézacímu soudu k opětovnému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnosti, dovolávající se důvodů zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 9 a) tr. ř., nelze upřítí úspěch.

Z jakých právních úvah dospěl nalézací soud k nálezu odsuzujícímu, uvádějí rozhodovací důvody. Tu je především zdůrazněno, že se obžalovaný neřídil danými předpisy závodními a bezpečnostními. Tento povšechný závěr, z něhož o sobě nebylo by lze poznati, které předpisy má tu nalézací soud na mysli, je snad jen poukazem k následujícím pak úvahám, kde napadený rozsudek především shledává zavinění stěžovatelovo v tom, že si prý řádně předem nevyzkoušel povahu terénu a s ní související reakci vozidla na ni. Vycházeje z této úvahy, pokládá soud zřejmě za nezávažnou obhajobu stěžovatelovu, že příčinu úrazu lze shledati v nerovnosti dlažby a takto nastalém nadhození vozu. Tu však stížnost s hlediska zmatku neúplnosti čís. 5 právem vytýká, že napadený rozsudek pomíjí posudek znalců, pokud poukazuje k tomu, že se nebezpečnost jízdní dráhy prokazuje teprve při treningu, tedy při jízdě, za které přece došlo k souzenému úrazu, nikoli při pouhé prohlídce jízdní dráhy a že tedy v době úrazu nemohla dotčená část jízdní dráhy býti závodníkovi »tak známa«, pokud se týče že je právě úkolem treningu, by se závodníci seznámili dokonale s jízdní dráhou a by si našli měřítka, jakou největší rychlostí mohou bezpečně závodní trať projížděti.

Napadený rozsudek spatřuje dále zavinění obžalovaného v tom, že použil nepřiměřené rychlosti, pokud se týče přecházeje ze stoupajícího terénu do rovného zvýšil rychlost a že na choulostivém terénu, totiž při přejezdu z Malého na Velké náměstí řezal roh. Tu zase vytýká stížnost právem s hlediska zmatku čís. 5, že nalézací soud se nezabýval obsahem výměru okresního úřadu v Hradci Králové ze dne 22. června

1933 o povolení dotčeného automobilového závodu, obsahem proposit a oficielního programu tohoto závodu a posudkem znalce, pokud praví, že tu šlo o povinný trening pro úředně povolený rychlostní závod uzavřenou osadou, že závodníkům bylo propositami závodu uloženo, by v nejkratším čase projeli, že závodní dráha byla úplně uzavřena, by závodník v příčině rychlosti nebyl vázán bezpečnostními předpisy, a že vůbec při závodech zákaz řezání zatáčky a přílišné rychlosti nepřichází v úvahu. Když se nalézací soud odchýlil od tohoto posudku znalcem řádně odůvodněného, bylo podle § 270 čís. 5, § 281 čís. 5 tr. ř. jeho povinností, by uvedl, ze kterých úvah dospěl k opačnému závěru (rozh. čís. 2110 sb. n. s.). Toho však soud neučinil, takže je napadený rozsudek i po této stránce stížen zmatkem neúplnosti, pokud se týče nedostatku důvodů podle čís. 5.

Pokud napadený rozsudek shledává zavinění obžalovaného i v tom, že nevyhověl zásadám bezpečného řízení a ovládání vozidla, čímž zřejmě naráží na to, že vůz dostal smyk, vytýká stížnost oprávněně, že rozsudek vůbec neodůvodnil, proč přičítá obžalovanému tuto okolnost za vinu a že se ani po této stránce nevypořádal s obsahem znaleckého posudku, pokud praví, že došlo v souzeném případě ke smyku buď povahou dotčeného úseku jízdní dráhy, nebo tím, že obžalovaný ještě nebyl s dostatek obeznámen s vozem, že je vůbec při závodech počítati »s neustálými smyky zadku vozu« a že nebylo zjištěno, že došlo ke kolísání vozu z jiné příčiny, než povahou jízdní dráhy, s níž se mohl obžalovaný podle posudku znalce, jak svrchu uvedeno, dokonale obeznámiti až při treningu samém. Pokud rozsudek konečně shrnuje uvedené již konkrétní námítky proti jízdě obžalovaného ve všeobecném závěru, že obžalovaný jel lehkomyšlně a neopatrně, pokud se týče nerozváživě a riskantně, stačí poukaz k tomu, co bylo o zmíněných již konkrétních závěrech napadeného rozsudku dovedeno a co samozřejmě neméně platí pro všeobecnou, o tyto konkrétní závěry opřenou kvalifikaci dotčené jízdy. Je tedy zjevno, že závěry, o něž napadený rozsudek opírá úsudek, že obžalovaný jednal proti vyhlášeným předpisům nebo všeobecným pravidlům opatrnosti, jsou formálně vadné a zmatečné podle § 281 čís. 5 tr. ř.

Rozsudek je po této stránce stížen i uplatňovaným hmotnéprávním zmatkem podle čís. 9 a), pokud nalézací soud v celku posuzoval otázku zavinění obžalovaného jen s hlediska obyčejného řidiče auta jedoucího za normálních dopravních poměrů a podrobeného normálním dopravním předpisům a požadavkům opatrnosti, nikoli však s hlediska daného tím, že tu šlo o úředně schválený automobilový závod uspořádaný v ulicích města k osvědčení rychlosti, spolehlivosti vozidel a dovednosti řidičské a že tu byla podle rozsudkových zjištění učiněna různá opatření k ochraně obecnstva proti ohrožení závodními vozidly. Tím více padá na váhu že napadený rozsudek, k čemuž stížnost s hlediska zmatku čís. 9 a) aspoň poukazuje, vůbec přehlédl subjektivní stránku skutkové podstaty o niž jde, nezkoumaje, zda obžalovaný přes zmíněný již ráz úředně povoleného rychlostního závodu a treningu a přes úředně stanovená a též

provedená ochranná opatření předvídal neb aspoň mohl předvídati, že svou jízdou konkrétně ohrožuje život, zdraví a tělesnou bezpečnost lidí. Rozsudek trpí tedy i po této stránce uplatňovaným zmatkem čís. 9 a) § 281 tr. ř.

Zrušovacím soudu nelze však ve věci samé rozhodnouti, protože nalézací soud jasně a konkrétně nezjistil, čím došlo vůbec k tomu, že se auto dostalo na chodník, pokud se týče že nastal smyk, a protože zejména nezkoumal, zda se tak stalo nerovností jízdni dráhy, k čemu poukazuje obhajoba obžalovaného některými složkami průvodního řízení podporovaná, takže pro vadnost rozsudkových zjištění nelze posouditi, zda obžalovaný, na čemž by záleželo, skutečně porušil závodní předpisy, jak napadený rozsudek — ovšem bez jakéhokoliv konkrétního poukazu a podkladu — zjišťuje.

Bylo tudíž zmateční stížnost, jejímiž ostatními vývody netřeba se zabývat, za předpokladů § 5 zák. čís. 3/78 ř. zák. hned při neveřejné poradě vyhověti a uznati jak se stalo, k čemuž se ještě podotýká, že v případě opětného odsouzení nemohla by z důvodů vytčených v rozhodnutí čís. 4878 sb. n. s. býti řeč o souběhu přečinu s přestupkem § 335 tr. zák., nýbrž jen o přečinu podle § 335 tr. zák.

Čs. 5125.

Pohřebištem ve smyslu § 306 tr. zák. je vše, co s hroby souvisí bezprostředně a pevně (bud' mechanicky neb organicky) a co slouží k tomu, by označovalo pohřbenou osobu nebo vyjadřovalo příchýlnost a oddanost pozůstalých k pohřbenému; pohřebištem v onom smyslu není věnec a kytice na hrobě volně položené; jejich roztrhání a rozházení může však býti přestupkem zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. zák.

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1934, Zm II 129/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 21. února 1933, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem proti veřejnému pokoji a řádu podle § 306 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině a uznal právem, že se obžalovaná tím, že dne 1. listopadu 1932 v J. roztrhala kytici a věnec, položené Antonii a Františkem J-ovými na hrob jejího otce, zlomyslně poškodila cizí majetek v ceně 2000 Kč nepřevyšující — dopustila přestupku zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. zák.

Důvody :

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přečinem poškození pohřebiště podle § 306 tr. zák., jehož se dopustila tím, že dne 1. listopadu 1932 v J. na hřbitově vzala s hrobu svého otce Karla J-y